

ELECCIONS AL PARLAMENT EUROPEU

Entre el 15 i el 18 de juny es van celebrar les terceres eleccions al Parlament Europeu per sufragi universal.¹

De l'anàlisi global dels resultats se'n desprenen alguns punts destacables: l'abstenció, tendència a l'esquerra del Parlament i augment dels verds i de la ultradreta.

El percentatge d'abstencions és encara massa alt. La mitjana europea representa un 41,1% de l'electorat, donant-se casos com el de Gran Bretanya on, malgrat ser menor que l'any 1984, augmentà fins al 63%.

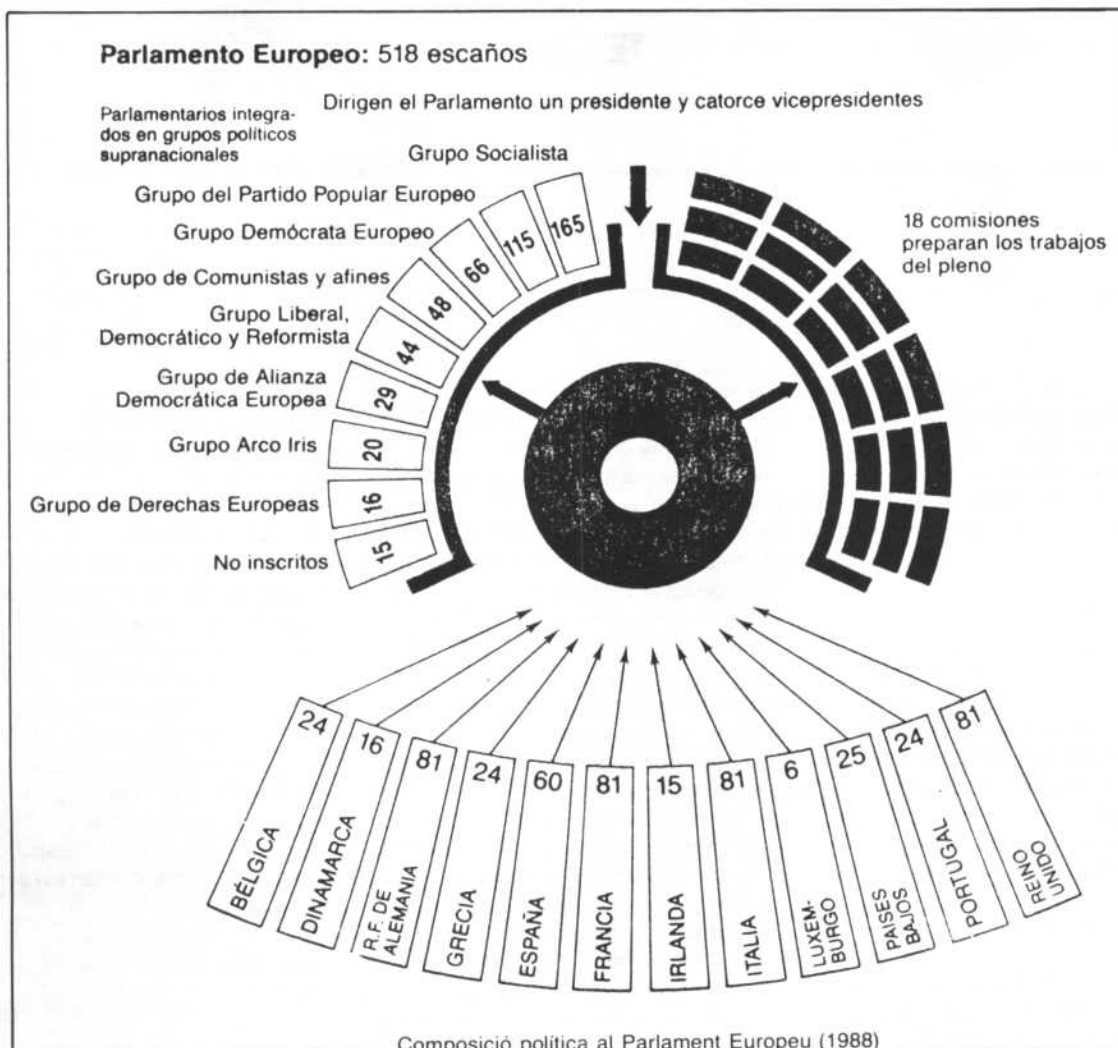
La cambra d'Estrasburg s'ha inclinat cap a l'esquerra. El grup socialista és el que obté major nombre d'escons, tot i que a un nivell més baix del que s'esperava. Els socialistes continuen sent la primera força del Parlament, alhora que augmenten la diferència amb els seus immediats seguidors de la Democràcia

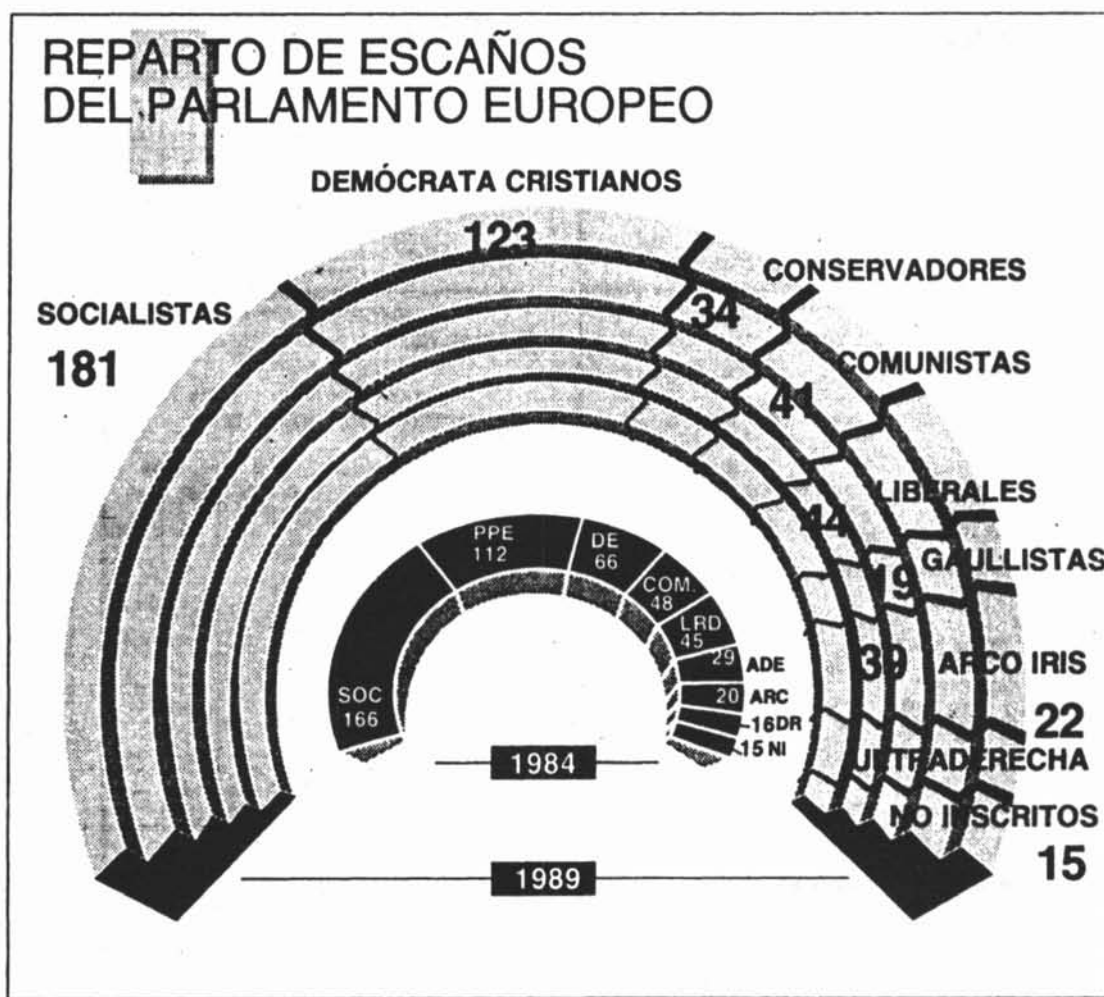
Cristiana. L'increment dels socialistes és degut en gran mesura als favorables resultats aconseguits pel Partido Laborista britànic. En països com Dinamarca, Irlanda, França, Itàlia i Portugal els socialistes milloren lleugerament les seves posicions respecte a les anteriors eleccions, mentre que a Espanya i Luxemburg es mantenen i a Grècia baixen.

Altres grups que destaquen pel seu marcat ascens són els verds i la ultradreta. Mentre que l'augment del vot verd, que passa de 20 a 39 escons, no desvetlla grans recances, el de la ultradreta —de 16 a 22 escons— està fent reflexionar tots els partits. Els resultats de la República Federal Alemanya són la causa d'importants moviments en la distribució dels escons. D'una banda el partit de Helmut Kohl, Unió Cristiano Demòcrata, ha perdut 9 diputats, fent

baixar considerablement el grup democristià europeu; és la tercera elecció en què l'esmentat partit perd vots. De l'altra banda s'ha de posar de relleu el sorprenent resultat de l'ultradreta Partido Republicano encapçalat per Franz Schoenhuber, el qual, després de les darreres eleccions de Berlín, ja es mostrà com una força gens menyspreable. Per la seva part, la ultradreta francesa manté els seus escons, confirmant que la seva aparició no fou un fenomen esporàdic.

A part de Helmut Kohl, hi ha altres dos líders que han sofert revessos a les urnes. A Portugal, el primer ministre Cavaco Silva del Partido Socialdemòcrata (PSD), pateix la seva primera derrota electoral. Contràriament, els socialistes i els comunistes són optimistes; sobretot els comunistes a causa dels seus resultats i per les conseqüències que te-

nen per a la política interna portuguesa. L'altra sorpresa de Portugal fou l'elevada abstenció, 51%, la major de la recent història electoral portuguesa. L'abstenció i els resultats del PSD obligaran Cavaco Silva a remodelar el govern i a donar algun retoc a la seva política.

La primera ministra britànica Margaret Thatcher és un altre dels líders que, junt a Cavaco i Kohl, ha sofert una forta davallada en aquestes eleccions. El partit conservador a què ella pertany perdé 13 escons i passà d'un 38% en 1984 a un 34% en les actuals. Els seus escons, gràcies al sistema electoral, han passat a mans del Partido Laborista que es considera com un dels grans guanyadors d'aquests comicis. Es considera que el fracàs de M. Thatcher és el resultat de les divergències sorgides en el si del seu partit amb Edvard Heath, antic primer ministre i més propens a la idea europea que Thatcher.

Els laboristes per la seva banda han volgut veure en el seu recent èxit un punt d'inflexió que els condueixi a millors resultats que els obtinguts en les passades eleccions.

Una característica comuna en els dotze estats membres fou que la campanya electoral va estar centrada majoritàriament en debats de política interna, deixant la temàtica europea en un segon lloc. En els casos de Grècia, Luxemburg i Irlanda, això podria entendre's ja que en aquests països coincideixen les eleccions europees amb les legislatives. A la resta de països, en canvi, aquest excessiu recurs a les qüestions internes només pot ser entès des del punt de vista d'una baixa consciència europea de l'electorat i dels partits, i d'un intent de desgastar el partit governant plantejant aquests comicis com si fossin unes primàries.

Els europarlamentaris sortits recentment de les urnes són els qui donaran

els últims passos que condueixin al Mercat Únic. L'augment de l'esquerra a Estrasburg permet preveure una major sensibilització amb els problemes socials, tot i que temes com el de la Carta Social Europea es troben davant les recances dels britànics. Els resultats obtinguts per M. Thatcher plantegen interrogants pel que fa al seu comportament futur. Canviarà la seva política europea a fi de recuperar el vot perdut o continuarà amb la seva línia actual?

Els europarlamentaris s'enfronten amb un altre repte, a part del social. Aconseguir un major poder del Parlament en el procés de presa de decisions comunitari. La corresponsabilitat Consell-Parlament és un fi a aconseguir.

¹ Les anteriors eleccions es van celebrar l'any 1979 i el 1984.